

(18)

Alo" den 6 Augu

min egen, karaste system

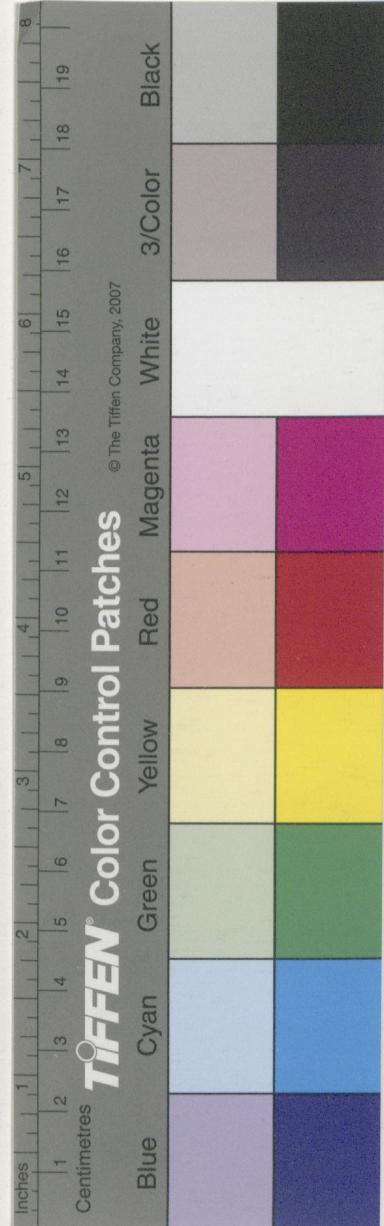
(1876?)

Alo den 6 Augusti
Härlig sommardag med gott väder och goda vänner.
Jag har fått en härlig bok från min vän i London, "The
Book of the Month Club", som jag har läst med stor intresse.
Jag har också läst "The Book of the Month Club", som jag har
läst med stor intresse.

Min egen, käraste systen!

Det är måndag efter midölag, en klar
och vacker dag, då jag nu sätter mig
ned för att pratata med dig, min
goda ålokele-syster. Lybeck och
jag är ensamma hemma. Flickorna
John, och gasfjärne gingör med Dyno
på en lång keramad vandring till
Rödskubben. Och begge yngfrurna
är ute på ängen och tar in höet, det
sista som här är ännu i grav.

Lybeck kom just hem ifrån ängen, och
var varmt och svettig som han brukar
vara, och med näslukten på hufvudet
^{och bekanta} under strålen nekheänganle, som du
kanske minnner dig att han ofta
har. Idag har vi norrlig blåst, och
det är lite kyligt, jag tänkte sitta i gräset
och skriva, men det blev för kallt.

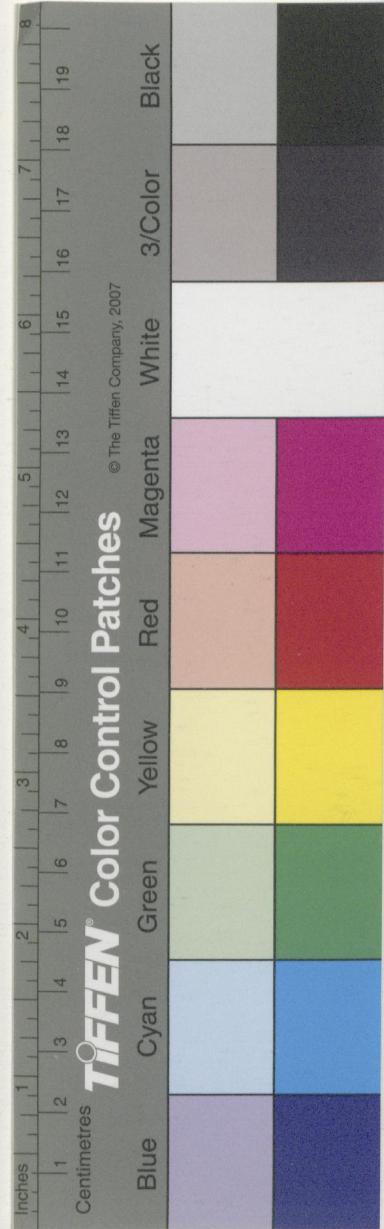

För ditt så kärkommna sista bref, tackar jag
dig så hörteigt, och derati instämma alla
de andra, de båda mig belöva och tacka dig.
Det var för oss så roligt att här beskrivas
om gatolobbynnet, och du var riktigt snäll
som gjorde det, ty intet har varit af någon
mannen härder. Therese är made vä
skrifra, men det blef väl ej af sända.
Att det var en högtidlig och vacker fest där
kunna vi nog tro, och det haade varit för
op alla roligt att få vara med om den.
I synnerhet kan jag tänka mig deras
barns och barnabarns glädje. Var ej ^{detta}
äfven komma ifrån England? Israel som
nuget förvanaat oss, är det, att det ej
ifrån staden var någon derotation. Vi
tänkte att statsfullmäktige skulle göra det,
då man vet huru mycket faror ej gjort
för staden, så haade koret komma ihog
heneru på den dagen. — — Det skall till
taget framföra en hörting tacksaigelöf för
verserna han var så god och sände till
oss, det var så härt att få dem, och nog
kan du veta huru mycket vi aldrin här
tjockte om dem, de var ännu mer än väckra.

afslag
Det var så trefligt att höras här nu hafta der
nå Wreleby, och om eder resa och besök hos
mina, men korte drojde ni der. Att edra många
Barnen, både den gamla och de unga är en sa
huggliga, tycker jag är så roligt för eder, ty
det hade ju kunnat vara helt annat.
Det var ju rykligt huru många olje, soja
som inträffat på Wreleby, det matte nu
vara slut, ty annars blir jag "fren", som
gumla baren, rigtigt nöd, ^{för eder} där vet att du
ej behöfs mycket dertill. —
Jag sitter i salen och skriver, Ljuboek är
nu ut i fullt bestyr med ett och annat.
Nu just håller han på att sätta etel i en liten
kamin, som står vid stranden nära till
moss soffan, och det står en sadan rök
hitat. Nu sedan så tygar han kamin
så den blifvit het, för att rostenskall gå
af eten. Och nagen dag skall det kokas
kaffe der uti kamin, han är så rolig
med sina små bestyr. Jag var just ned
till stranden att se på hans ^{där arbetet}, och han
sade, "nu bli den vägpar," han bad mig
så hela tiden sig och eder alla, och sa jag
att man sei ofta minnes eder. —

Ödag på förmiddagen varo vi hos Dykers
på kaffef, och hafver ej varit der fler sin engang
ferut, men de har varit efter nog hos oss.
August Lybeck med familj, och Kyrkher
Stenbäckos familj, samt gubben Konrad
med son hafver varit här i sista veckan.
Maria dagen kommo vi nog ihåg var goda
älskade Maria den äldre, och äfven den
unge, och skulle gerna infunnit oss nå
gratulation, om vi det kunnat, men gjorde
att baronerna upptorellt olt i vårt ställe.
På förmiddagen varo vi ännu alledele gå
med kaffe till magasinet, men jag var
på morgonen lite illamående så att jag
ej orkade. Men nu eftermiddag gingo vi
i stället, då var jag raskare åter. Vi sätto
ni verandan och drack kaffe, och pratade
om eder värä kärä. Flickorna häde varit
der ferut och städat upp lite, och satt
blommor här de kunde ikning fönstren
och på väggarna. Sedan åre lekte de
unge hök och hufvud, och vi trågulda
satto och seig uppå. Mine häde just då fått
ett bref af Anna, det lärte hon upp för
oss der, och det var som ^{om} Anna pratat med oss.

(6. 8. 1876 ?)

Aina siger att de intet hara fara till seder, att
det blir för dyre, men det tyckas ännu sig till
Frederickhamn. — Hvael jag tycker att
den gamman Mina Julie shall vara
bekräftad och sörja sin kärna Aina, och
vara beklagt för det vipt med de stackars så
många barnen. Men Gud hafver väl ansorg
äfven om dem. Fåse den g denna sorg bera
mig, det lägger på Mina. Ensoen är han
äfven i staden stackars Mina. Och Mina
saw ej kunde övervara qued brölloppet, som
hun så mycket talat om, jag tänker att det
äfven lite kostade mig. —

Den 7 Aug. Jag skall förtäta mig före det
sedan få det skickat till staden. I går gjorde
skulle det bli ju färdigt, men jag ville sochan
en stund hålla Lybeck sällskap, där man
var så ensamman. Och belätna hemkom.
och ungtomen ifrån sin röcklubba färd
klackan över &c. För det är sedan vad min
George med om en olykt färd, och var se
innerligt beläten och madd. Wog! wog! huru
oändligt jag saknar honom, han är så
gjenn i mina tankar. —

Gjort upp en
fotografi
denna morgon och
körde sedan ut till Göteborg, och

min halsa är som vanligt, visserligen
mycket bättre än på våren, men ej så
bra som ^{tidigare} på vintern, eller sättare på
hösten i fjol. Först jag kom hit ut var
jag nästan röksare, men den senare
tiden har mina gamla krampror blott
infunnit sig, och de bliv mina krafter
igen sämre och sämre. Men Godt vare
lof! för den halsan jag har, ento ville
jag klaga. — — Widroja här åtten
veckor ungefärlig, och sedan några dagar
i staden innan vi företaga vår resa
till hemmet. Dagen är ännu ej så
bestämd, eller när vi inträffar i H. fors,
men några dagar före gosjunes dödsdag
vill jag vara hem. Kanske måste vi
äfven dröja i Alavo. Da' jag tänker
på hemmet, så ej förfaller mig ens oändlig
förfärtig tanket, men det måste ju
så vara. — Aline bröllop ^{i går} vid Töla,
Stockans Töla, hvor tyckes soi sejta sin
Julius, hennes lilla bror är nu all
hennes glädje, och frikt och snäll
sej hew vara, ^{sant} tratar och synger.

